EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Gent | Laura Serrat | Actualitzat el 27/12/2018 a les 12:10

El personatge que atrapa històries

RETRATS. El reflex del mirall comenÃ§a a perfilar la Karla. Ell s'amaga les celles amb pintura i se'n dibuixa unes de mÃ©s perfilades. Acosta els seus ulls grans al vidre i, amb el pinzell, els dona el color de les flors de lilÃ . S'esborra les marques de la pell facial amb pintura. Les galtes se li envermelleixen.Â
Foto: Marc Prat.

Les agulles del rellotge donen una volta sencera mentre el manresà Juan Carlos Vázquez, de 50 anys, dona forma al personatge de la Karla Show. Combina dues professions i dues formes de presentar-se al món. Ell és pintor d'interiors, però també es transformista. Fa deu anys va començar a donar vida a la Karla, un personatge amb qui ha fet espectacles arreu d'Espanya. Apunta que és tímid, però la Karla és extravagant i oberta i «a través d'ella he conegut moltes històries».

Dins d'una petita maleta negra hi duu el maquillatge de la Karla. N'extreu unes pestanyes postisses llargues i se les col·loca. Agafa purpurina amb els dits i se l'escampa pels ulls. Encara va amb pijama, però aviat es posarà un vestit llarg brillant. Explica la seva història amb una gran expressivitat al rostre i a les mans. S'intueix que li agrada fer riure als altres. «De ben petit, ja volia disfressar-me, imitar cantants com la Lola Flores i fer riure la gent», destaca. La facilitat per enriolar a les persones de l'entorn li ve del pare, que «sempre muntava espectacles per a la família fins que va morir». El Juan Carlos va començar a fer les primeres actuacions com a transformista a Sitges quan només tenia vint anys. «Però de seguida vaig abandonar-ho perquè dins de l'ambient on actuava s'hi barrejava droga i prostitució», lamenta. Fins que, fa gairebé deu anys, una amiga li va proposar disfressar-se en un comiat de soltera. Des d'aleshores, va començar a perfilar el personatge de la Karla i a fer espectacles per a un públic familiar, lluny dels ambients nocturns.

Obre la boca i es pinta els llavis d'un color desvergonyit. Després es ruixa el rostre amb laca perquè li aguanti el maquillatge. El següent pas és triar el vestit per a l'espectacle d'aquesta nit. Obre el llum del seu vestuari. Hi ha 300 vestits llargs, curts, amb volants, amb cua, blaus, roses, grocs. «El 70% d'un transformista és el vestuari», afirma. Diu que sovint la gent es pensa que el transformisme és solament pintar-se i posar-se uns talons, «però al darrere hi ha molta feina». «Has de crear el teu personatge, preparar el vestuari, la música i l'espectacle». Apunta que aquests elements s'han renovar sovint, «perquè sinó el personatge és degrada». El problema és quan el públic només veu un «homosexual pintat, enlloc de veure un artista». De fet, afirma que n'hi ha que s'aprofiten del personatge per satisfer els seus vicis. «La Karla pretén allunyar-se d'aquesta tendència i, per sobre de tot, fer riure la gent». Les cançons folklòriques espanyoles i els vestits lluents són el seu estil.

«He après moltes coses de la Karla», diu el Juan Carlos mentre es col·loca la perruca rossa ondulada. Destaca que, a diferència d'ell, la Karla s'acosta a les persones i això li ha permès conèixer històries. En un espectacle, va començar cantant la cançó "Corazón contento" de la Marisol. De sobte, un home gran amb cadira de rodes va començar a xocar les mans i a cantar. La Karla va acostar-s'hi i li va agafar les mans. Quan va aixecar la vista, tothom plorava. «Després em van explicar que aquell home feia dos anys que estava totalment paralitzat». El missatge que vol transmetre la Karla és que «s'ha de viure la vida tranquil i feliç perquè el temps vola». Però el seu lema no sempre arriba a tothom, ja que també s'ha trobat casos en què l'han increpat. «Malgrat que alguns m'insultin per ser homosexual i interpretar aquest personatge sempre hi haurà els qui reconeixeran l'art enlloc de sembrar odi».

Només li falta posar-se el vestit i ruixar-se amb la colònia perquè la Karla prengui vida. Un personatge que no es troba dins de la maleta del maquillatge, la tela d'un vestit o l'olor del perfum sinó a l'interior del Juan Carlos, capaç de crear una figura tan exuberant i alhora tan senzilla.